

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԵՐ ԲԱՆԱԳԱՅԻՆ ԳՈՐԾԵՐԸ

Ինչպէս ընթերցողը կարգադրած կը լինի մեր ներքին լուրերի մէջ, թիւերի ձայնաւորներն ժողովը նշանակել է զեկամբերի 22-ին մի մասնաժողովը եւ թանկանքի թողարկեց, որին յանձնել է մշակել քաղաքային գումարի վարչութեան կազմակերպութեան հարցը և որոշել պաշտօն վարողներին սահմանելու ուժերը: Երբ որ մասնաժողովը կը վերջացնէ իր աշխատութիւնները, նա կը ներկայացնէ իր աշխատութիւնները արդիւնքը ձայնաւորներին ընդհանուր ժողովին: Այդ վերջինից կախած կը լինի, ինչպէս և ժողովը ցաւ վերջին նստի մէջ, առաջարկել թէ քաղաքային քարտուղարի, թէ վարչութեան անդամներին կանխիկամաններն:

Հասարակ լուր մեր հետեւող դատողութիւնները եթէ վարչութեան անդամներին փոքր ուժերի նշանակում կը լինի, այն ժամանակ ո՞ր զիտէ ինչ մարդիկ կը մանկն վարչութեան մէջ, այն ինչ օրինաւոր ուժերի նշանակում, կարելի է յուսալ որ օրինաւոր մարդիկ յանձն կառնեն այդ պաշտօնները, իրանց պարտաւճիւրներն անդամ թողնելով: Մեր քաղաքային համայնքին մէջ այդ մարդ հետ, և մեր կողմից համարձակում ենք խորհուրդ տալ մասնաժողովին անդամներին՝ չը խնայել ներքին միջոցները օրինաւոր ուժերի նշանակելով քաղաքային այն պաշտօնականներին, որոնց վրա պէտք է լինի գործերի բոլոր ծանրութիւնը, որոնք խղճաւորաբար պիտի վարեն իրանց պաշտօնը և կարողանային փոքր չի շատ իրանց ապահոված համարել, որպէս զի անբողոքութեամբ նստիլին իրանց անձը միայն այդ պարտաւճիւրներն: Մի և նոյն ժամանակ մասնաժողովը չը պէտք է մոռնայ որ աւելի արդար կը լինէր թէ վարչութեան ղեկավար անդամին (քաղաքապետի անդակալին), թէ մնացած անդամներին, թէ քաղաքային քարտուղարին սուսած ուժերը միայն լինին և ոչ թէ մէկին աւելի, միւսին պակաս: Աստ սկզբին այդ պայման պէտք է լինէր և գործնականացնէ ամեն հասարակութեան մէջ այդ ուղիղ է... բայց մեր հասարակութեան վերաբերութեամբ դժբաղդագէս այդ անսակ պաշտօններին նշանակելու ուժերի սահմանելը կարող է արդիւր ներկայացնել օրինաւոր մարդիկներին պաշտօնի մէջ մանկուն: Մեզ մօտ այդպիսի բան և ըրածայրի գէշն է...

Ոչ կամեմ գի թշնամի լինիլը դուք Պապին՝ Հոռոմայ, այլ կամեմ գի ազատ լինիլը դուք յիշխանութիւնն նորա իրեն զՆերսէս Ենթախին... Այստեղ պատմում է, որ Ներսէս Ենթախին Հոռոմայ Պապին ծանուցում էր հաւատով ուղղափառ, բայց նորա յաջորդները մոլորեալ ունեւորներն է իրանց արքանեաներին շնորհով համարուեցան և համարվում են հերձուածող և հերձուածող: Այն արքանեաներին մինն էր և աղաքատեաց տէր Բարսեղ մէկը ինչպէս և յիշում է հայր Թէոփորեանը որի աղիտութիւնը խայտառակեց իտալերէն լեզուով հայր Գաբրիէլ Վ. Աւետիքեանը, ի յանգիւմէն թիւն հակառակորդ դաւաճ:

Հարուստները նամակը ցաւակցութիւն է յայտնում հայր Սարգիսը, որ Միսիմարեանը այսքան դասեր, աչքի առաջ ունենալով, չեն կամենում ճշմարտութեան որդի դառնալ, այլ երկու մտքով տատանվում են այս և այն կողմը, և որ չեն կամենում միմեայ ազդել հետ և յաղթանակել թշնամուն, որպէս անսքաւ աչքը մերկայել, ասում է, առ Գերմանեան և նոյնին հակառակն առ Գաղղիացիս: Ահ դարձեալ պատմադրներին խոսքեր և ուրիշ խրատներ առաջ բերելով, պատմում է իր քաջած գաւը և տառապանքը Մարտապետ վարժարանի կտակած գումարը ձեռք բերելու ժամանակ, որով վերջացնում է իր առաջին նամակը: Ահա իր խոսքերը... Հարցանեմ ձեզ թէ հղեալ իցե երբեք ի միաբանութեանդ դը, որ դասն Խոթանապետն նստիլեալ իցե զանձն ի բարութիւն աղգիս... հանդերձ մշտաբ և արժանեցը՝ վիշտ ի ծն:

Մեղաւում հասարակական կարծիքը դժբաղդագէս է հասել դեռ ևս բարոյական զարգացման այն աստիճանին, որ հասարակական գործերի մէջ կողմը թողնէր ազգականութիւն, հոգանաւորութիւն, կողմնապահութիւն, անձնական նպատակներ: Մեղաւում կը մի որ և է պաշտօն փոքր ապահովութիւն է ներկայացնում, այն ժամանակ բարի մարդիկ թողնում են կատարելաւ ազատ միջոցութիւն ամեն մարդուն այն պաշտօնին համեմատ համար, իսկ կը որ նշանաւոր ուժերի կայ, այն ժամանակ ամենայայնոր հարստահարողներն ոչ մի միջոցի առաջ չեն կանգնում՝ կամ իրանց ձեռքը զցելու այդ պաշտօնը, կամ գտնէ կարգիլ այդ պաշտօններին վրա իրանց հաւատարմութիւնը: Նեակներն: Այնպէս որ ամեն ուրիշ կրկնում բանի որ վարձը մեծ է, այնքան յոյս կայ որ օրինաւոր մարդիկ կը մանկն պաշտօնի մէջ, մեղաւում ընդհակառակն՝ բանի որ ուժերը աննշան է այնքան յոյս կայ որ կը մանկն պաշտօններին մէջ օրինաւոր անձները, որովհետեւ անխղճ անձներին համար չարժ է ձեռքը այդ անսակ չնչին բանին, իսկ բանի որ մի հասարակական պաշտօնի վարձը մեծ է, այնքան յոյս կայ որ նա անփոփոխութիւն կը դառնայ մեր հասարակութեան հարստահարող մասին...

Որովհետեւ քաղաքային քարտուղարի և վարչութեան անդամներին համար կանխիկամաններ առաջարկելը կախած կը լինի ընդհանուր ժողովից, մեր աւելորդ չենք համարում ներկայացնել որ մեր ձայնաւորներին մի քանիսը բարոյական հասարակութիւն չունեն ընտրողական սկզբի զիտութիւնը հիմունքի և ոգու վրա:

Նա կը յիշեմ այստեղ ձայնաւոր զաւակներ ձեռք քաղաքապետին ընտրելու ժամանակ, Գ. Իգմիրով և Ա. Օրբաբաբով ձայնաւորներին զեկամբերի 22-ին նստի մէջ յայտնած կարծիքները: Այդ բոլոր պարտքերը կարծում են որ քաղաքային գործի կանոնաւոր և օրինաւոր ընթացքի և ազդ գործունեութեան համար հարկաւոր է ղեկավարացնէ աչքի առաջ ունենալ այն անձանց, որք արդէն վարժ են վարչութեան գործառնարութեան մէջ, որք իրանց անփականացրած են գործերի մեքենայութիւնը, բուսական...

Նոյն կարծիքը յայտնել է և պ. քաղաքապետը քաղաքային քարտուղարի վերաբերութեամբ:

Մեր համարձակում ենք համոզուիլ չը

վոց՝ դասն երկու, վիշտ ի տօթոյ Հնդկաց՝ դասն երկուստան, վիշտ ի դատաստանաց՝ դասն չորեքտասան, վիշտ ի սուտ եղբարց՝ դասն երեսուն և արժանեցը՝ երկուսը յիսուն հազար (250,000) ֆրանք, թող զերկու միլիոն ֆրանք զերկուսը զերկուսը, զոր մահուցանի աշխատութեամբ ի ձեռք բերէ և հարկեր օրեայ բանտարկութեամբ պահպանէ. միաբանութիւնը կամի և հրամայէ նմա (ինձ) հրաժարել ի պահանջմանէ իրաւացի որք և աղքատ մանկանց ազգին հայոց, և զայն արձակել, զոր ունի արդ միաբանութիւնը ի ձեռք իւրում և զոր մատակարարէ ըստ հաճոյցի իրոց և վաճիլէ ևս...

Այսպիսի զորաւոր խօսքերով պաշտպան է հանդիսանում որ և աղքատ Հայաստանի որդից մօտ իննսուն և հինգ տարեկան ծերունիներ, որ չը նայելով իր հեռաւոր տեղը՝ փարիզում գտնուելուն աւելի մօտ է հոգով հայ արտերուն: Իսկ մեր աղքային վարչութիւնները, որք վարում են Հայաստանի որդից համար ամեն տեսակ գործոց պատրաստութիւններ, մի քանիսը հետեւելով ֆրանսիական քաղաքականութեան, իսկ միւսները յաւիտեական աշխարհի քաղաքականութեան... Հայր Գեորգ Լիւրմիւրը արքային նամակը, որպէս պատասխան հայր Թէոփորեանի առաջին նամակի վարժարանի մասին, ոչինչ չէ յիշատակում, իսկ գումարներին յիշատակելու համար էլ չը կայ, այլ առաւել կրօնական հարցերի մասին խօսելով, բաւականանում է, Թէոփորեանի պատուելի ցանկութիւնը ու ազգասիրական նախաձեռն գովելով և աւելացնում այս խօսքերը... Եթէ յիշուեն

լինել այդ կարծիքներին հետ, որովհետեւ նորա հակառակ են թէ ընդհանուր ընտրողական սկզբին, թէ մասնաւորապէս ևս ընդհանուր քաղաքային կանոնադրութեան:

Որտեղ որ գործ դրած լինէր ընտրողական սկզբը, նա ոչ մի անգ միացած է ծառայութեան երկար պայմանաւորութեան հետ, որին մանկավարժները լինում են կարծ, որին ընտրողական օրէնսդրութիւնը միշտ աչքի առաջ է ունեցել նոր ոյժերի որքան ներկի է յաճախ փոփոխելը, պաշտօններին մէջ նոր, թարմ, մղող ոյժերի մանկը...

Սղարնով զանազանում է ընտրողական սկզբը այն կառավարական սկզբից, որտեղ մարդիկ ոչ թէ ընտրվում են պաշտօններին վրա, այլ նշանակվում են:

Նորա, որտեղ քարտուղար են գործի մեքենայութեան, հին գործառնարութեան հետ ծանոթութիւն, հին փորձ, վերջապէս այն, որ անուանում են բուսական, մասնաւոր են որ և մեր քաղաքային կանոնադրութեան մէջ պահպանված է ընդհանուր ընտրողական սկզբին համեմատ քաղաքապետ, որ մեզ մօտ էլ քաղաքապետը ընտրվում է չորս տարով (յօդ. 94) որ նոյն յօդով չի հիման վրա վարչութեան անդամները թէ և ընտրվում են չորս տարով, բայց երկու տարից յետոյ նրանցից կէսը դուրս է գալիս պաշտօնից վիճակով (թէ և կարելի է դարձեալ նոյն մարդիկ ընտրել), որ քաղաքային քարտուղարը ընտրվում է զուգայից նշանակված պայմանաւորմով, որ նշանակում է թէ չորս տարից պակաս էլ կարող է լինել նրա ծառայութիւնը:

Այդ բոլոր նշանակում է թէ օրէնսդրութիւնը կամեաւոր է ընտրողական սկզբի հետ միացնել անընդհատ շարժում և ոչ թէ բուսական, անշարժութիւն...

Գ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ԱՅԳԵԶՍՏԻՑ

Եթէ մի հայեացք դարձնենք Լուսն բոլոր գիւղերի հովիտներին և տաւարածներին վերա, առհասարակ կանանք, որ միշտ նոքա խեղճ անձինք են, որք վախճաւորներ, բռնակալներ լատ վարձուքից ստիպուած, անցուցանում են իրենանց կենքը չորում, քնելով չոր քարերի վերա, որ կարողանան պահպանել և սովի ձեռքից ազատել իրենանց որդիքը:

Այսպէս մի քանի տարի անցկացնելով, խեղճ նոքարը, ձեռք բերելով մի քանի անասուններ, այլ և չէ ծառայում անասնապետին, յոյս դնելով որ կարող է իւր քրտինքով ձեռք բերած անասունների աւելումը կերակրել, բայց քամաղ

որ փութալ կամիցի առանց իրօք օգտի մեծանցի մանաւանդ...

Թէոփորեան հայրը ստանալով այդպիսի չոր և ցամաք պատասխան չի բաւականանում, այլ նորից գրում է մի ուրիշ նամակ դարձեալ նոյն արքային, որի մէջ թէ առաջին նամակի նման կրօնական հարցեր յարուցանելով և թէ Միսիմարեանց մի քանիսի վարձուքը պատմում է: Այստեղ էլ քանից ուղարկելու արժանի ստղերը, առաւել վարժարանի մասին: Առաջին ի դէպ և կարեւոր համարեմ յիշատակել զհայեաւոր նամակի կտակատար որդից հանգուցեալ բարեբարին Սամաէլ Մուրաթի, որ առ գեր, Սուքիաս Սօմալ:

Այս այն նամակն է, որով Մարգար քաղաքից 1827 թուին մարտ ամսի 26-ից Ս. Մուրաթեանի կտակատարները պ. պ. Եղուարդ Ս. Մուրաթ և Յովհաննէս Ս. Մուրաթ յայտնում են նոյն ժամանակի Միսիմարեան ընդհանուր արքային՝ Սուքիաս Սօմալին կտակած գումարի յանձնելը հայր Թէոփորեանի ձեռքը, որ է 640500 Մարգարառու ռուբլիք, և խնդրում են, որ այսքան ջանքով ձեռք բերած գումարը գործ դրուի հայկական դպրոցի վրա, ըստ զիտաւորութեան կտակագիր Սարգիս Թէոփորեանի հայրը ամբողջութեամբ տուել է այդ նամակը իր բնօրինակ մէջ, չարկելով հենց այդ նամակի կտակին իր նամակին էլ նոյնպէս ուղղած Սօմալ արքային, որին աւետում էր որպիսութիւնը այն գործի համար, որ օգուտ պիտի բերէր աղքատ ընդհանրապէս: Սրանից յետոյ այս խօսքերն էլ շարունակում... Սահման քառասուն են,

տարբար տարի չէ անցնում, նորա ձեռքից խորում է անողորմ դաւաղ անուանած ցաւը և ձեռքում է կրկին նորան իւր առաջնայ դրութիւնից վատ դրութեան մէջ: Աստ դրութիւնն անսկս այս է: Նա առաջ երկուստար էր, ամենայն ցաւ և տանջանք համբերութեամբ կրում էր, իսկ այժմ ձեռն ու ոտը կորած, ծերացած, այլ ևս չէ կարողանում ծառայել, ուստի սովից ստիպուած ստրուկութեան դառն լուծը վերցնելով իւր ունին, գիտում է մեր հարուստ բռնակալներին, խնդրելով մի թաղար հաց կամ մի երկու մանկէթ այն պայմանով, որ միւս տարին երկպառիկ հատուցանէ:

Տարին լրանալուն պէս, հարուստը բերելը ուղրելով, ուրախացած, որ իւր ձեռքի տակին ունի ստրուկներ, ամենայն օր դուռը կարում է մեծ մեծ բղաւլով օտուր իմ պարտքը, տարին անցկացաւ, երկու թաղար դառաւ, կամ պայմանագիրը փոխիլ, թէ չէ ևս գիտեմ, ինչ կանեն: Խեղճ պարտակաւոր ոտները ընկած, խնդրում է որ թողու այս տարի ևս, այժմ ձեռն ու ոտն ոչինչ չունի և ստիպուած նորոգում է պայմանագիրը, զիտին գրելով երկու թաղար հաց: Այս չքաւորութիւնից ստիպուած մինչև վերջ թաղարում է խեղճ պարտապանը պարտքում, որին տարիներով զոհ են լինում նորա զեռահաս որդիքը:

Արեւն ծծող հարուստների վերա խօսելու, թողնելով միւս անգամի, այժմ կիսուս վերցնելով դաւաղ անուանած ցաւի վերա:

Այս ցաւը պատահում է աւելի քարնան ժամանակը:

Ընկնող կենդանիներին մի քանիսը ընկնում են ոտից և մի քանիսը բերանից: Ոտից նոր ընկնող կենդանու աչքները սկսում են փոքր առ փոքր ուռչել, յետոյ սմաւել և ապա բոլոր անդամները:

Իսկ այն կենդանիքը, որք բերանից են ընկնում, ինչպէս յաճախ պատահում է տաւարներին և ոչ խաղանքներ, լեզուն սպիտակում է, վերին փող բերանից են դուրս գալի, քիթը կարգում, աչքերը պղտորվում և կենդանին լղարակ, կերակրից ընկնում, այնպէս որ օրէնք մի ֆուստ խոտ հաղիւ է ուռում:

Ինչպէս նկատողութիւնները ցոյց են տուել, այս ցաւը պատահում է առաւօտները, երբ թոյնաւոր խոտերը արտադրում են իւրենանցից թունալի ցօղ: Տաւարը որ ման է գալի այս ցօղում, այն թոյնները մտնում են աչքերի արանքը և այնտեղից ներգործում են մաղային երակներին, որք թոյնը ստանալով տարածում են բոլոր անդամներին և մարմնու մէջ, ուռցնելով կենդանուն և վերջինքով մահաբաւ, որը ամբողջ շաքարներով և ամիսներով վայր ընկած է լինում: Իսկ բերանից ընկնողը նորանից է, որ արածում է այս թոյնալի ցօղոտ խոտը, թոյնը խառնվում է թուքի հետ և ներգործում է մաղային երակներին որոնք ուռցնում են բերանը և բողբոջ:

Այս ցաւի առաջը առնելու համար հարկաւոր է տաւարը դուրս չը թողնել առաւօտները մինչև արեգակի ծագելը և թոյնների գործընթանը: Նոր ընկնող կենդանու բերանը դեռ չուռած, իսկպն

զի աւանդելի ևս ի ձեռս միաբանութեանը և կուռ միլիոն ֆրանք հրիտակն, թողեալ կը տակաւ ի հանգուցեալ Սամաէլ Մուրաթէ ի կատարումն հայկական դպրոցին:

Նորան այն զին ի վերա գետնի ի շահաբերութիւն և բերէ շահ մինչև ցարդ (այսինքն մինչ 1873 թ.) չորս միլիոն ֆրանք. այլ ոչ ելին ի դպրոցէ անտի մինչև ցարդ չորս աշակերտք ըստ զիտաւորութեան հանգուցեալ բարեբարին:

Ս. Ս. երկրորդ և պատասխանական թղթից իմոյ ոչ արար ինչ պատասխանի զերապագայ Գեորգ Լիւրմիւր, վասն զի մարդահաճութիւն և մտահաճութիւն արդիւ և խափան են նմա հաւանել ճշմարտութեան... 3. Շաւակցական քանի մի նախադասութիւններ էլ աւելացնելով, վերջացնում է պատասխանի ծերունիին իւր թղթակցութիւնը այսպէս... մնամ յուսով լսիլ ուսուէք զճիշտ քննութիւն և դարձար դատ ընդ այս դրութիւնս...

Այս գրութիւնն էլ ու ուրիշ շատ և շատ անցքեր և պատմութիւններ գիտեն և ձեռքի տակ ունեն մեր վարչութիւնը, բայց ունեն ևս տուում փառք Աստուծու, այս բաղմալատակ և բաղմալատ վարդապետը դեռ կենդանի ապրում է այստեղ, էլ ունեն ևս սպասում ազգային վարչութիւնը, ինչի կանխում իրանց պէս, հայր մատեն, որ այդպիսի քանի մահու կարող է փոխուել, յետոյ զնայ ու դնայ վայ տուր ինչքան կուգիս...

Մուրաթեան վարժարանի հարցից էլ աւելի պատրաստ ծամած բերանը դնելու և կուռ տարու բան կայ... արդեօք?

Պարոյ

Այդպէս է հայ վաճառականի վիճակը, երբ նրա փողը ձեռքից դնաց, նա դառնում է մուրացկան, որովհետեւ կեանքի մէջ ապրուստ չհանելու համար մի այլ դործի ընդունակ է:

Իրանց բոլոր ջանքը վաճառականութեան տուած, հայերը այստեղ արեւմտեան երկրագործութեան աւելի ուշադրութիւն դարձրած չեն եղել, այդ ճիւղերը անցել են հնդկիկների ձեռքը: Եւ հայը հնդկիկի հետ եւ մրցութիւն անել չէ կարողանում արհեստի եւ երկրագործութեան մէջ, որովհետեւ նա իւր կատարելագործութիւնով յիշատակ պարտաւորւած չէ գերազանցում հնդկիկի: Բացի դորանից, հնդկիկի կեանքը եւ ապրուստը այնքան քիչ պէտքերի կարօտ է, որ նա կարող է միշտ իւր աշխատութիւնը եւ արդիւնաբերութիւնը էֆան գնահատել: Իրենց կեանքը պարզ կերակուրը՝ նրա ամենօրեայ մտնուն է, հասարակ սպիտակ կտավից մի սփածանելիք՝ նրա հագուստն է. եղեգնիկից հիւսած փղորիկ տաղաւարը նրա պալատն է: Հնդկիկն համիստ լինել իւր անտեսութեան մէջ, ստիպեցնում են ոչ միայն նրա անուրիւթեանը, այլ բնութիւնը, երկրի կլիման եւ նրա կրօնը: Հնդկիկ մեծ ծախսերն գնում են իւր քրտմանը եւ մեծահմաններին, զրաքը եւ օրըստօրէ նուազվելու վերա են:

Իսկ հայը չէ կարող ոչ հնդկիկ նման ուսել, ոչ նրա նման հագնել եւ ոչ նրա տաղաւարի մէջն ապրել: հայի կեանքի պայմանները աւելի շատ ծախսերի կարօտ են: Ուրեմն նա չէ կարող իւր պարտաւորւած կոշիկը այն գնով վաճառել, ինչ գնով տալիս է հնդկիկը: Որովհետեւ հնդկիկը մի փոքր վաճառիով արքիւ կարող է, իսկ հայը չէ կարող:

Հային, որպէս ճերմակ կաշի ունեցող մարդուն, մշակութիւնով եւ ոտոր պարագայութեանը դրադիւն ընդունուած չէ, որպէս հնդկիկների գործ, Բացի դորանից, երկրի մէջ տիրող արդիւնեան պատճառով աշխատութեան վարձը այնքան չընչին է (10 կոպէկ) որ հային անկարելի է նրանով ապրել: Իսկ հնդկիկը օրեկան 10 կոպէկ ստանալով, կարող է բացի ապրուստի մի բան եւ վաճառակ թողնել:

Չը նայելով ապրուստի այդպիսի դժուարութիւններին, Պարսկաստանի վերջին սովից յետոյ, մի մեծ հոսանք Սլաւոնիցի հայերի թափանցեցան այստեղ եւ ապրում են տեղային հարեւանների ուղղութիւններով:

Հայերը կարկաճալով միայն ունեն մի ճեմարան, այն եւ անկարգ դրութեան մէջ: Օրիորդաց ուսումնարաններ ոչ մի տեղ չէք տեսնի, հայ աղ-ճիկները (ի հարկէ մեծատունների) սովորում են անգլիացաց դպրոցներում: Երեւելի ամեն տեղ ունեն, որտեղ որ ընտելութիւն ունեն հայերը, Գահաւանները օղորակվում են Սլաւոնիցի վիճակից 3—4 տարի ժամանակով: Յայտնի բան է, այդպիսի քահանայները, որպէս ժամանակակաւ վարձկաններ, մտածում են աւելի իւրեանց նիւթականի մասին:

Մերոյ թաղիաթեանցի ժամանակ ծաղկած ապարանի եւ լրագրութեան հետքն անգամ չէ մնացել: Աւ հասարակ այստեղի հայերի մէջ տիրում է անգլիական ու թիւնը եւ մի սառն անտարբերութիւն դէպի այն ամենը, ինչ որ ազդային է, ինչ որ հայկական է: Իսկ զորա վախճանը եւ այսօրից կարող եմ մարդարեանալ, որ մի ժամանակ ճանապարհորդը կը տեսնէ Գանգէսի ափերի վերա լայնատարած դերեզմանատներ, դադարկուած եկեղեցիներ, ահագին պալատների փլատակներ եւ նրան կասկն՝ ապստեղ հայեր էին բնակվում, իսկ այժմ չը կան:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երկրայ թիւ սկստներին 12—15-ին գումար-վեցաւ Գանցի ըրադարում գերմանական աւուղջապահական ընկերութեան ժողովը, որի մէջ մասնակցեցին պրոֆէսոր-բժիշկներ, գործ-նական բժիշկներ, տէխնիկներ, իրաւաբաններ եւ զանազան քաղաքային վարչութիւնների ներկա-յացուցիչներ: Ժողովի նպատակն էր առաջարկել քանի մի առողջական վերանորոգութիւններ մա-նաւանդ քաղաքական կենդանիների վերաբերու-թեամբ: Միւս անգամ մանրամասն կը խօսենք այդ ժողովի վրա:

Մեզանում չեն հասկանում թէ որքան արդիւ-նատու է դաշտերը պարարտացնելու համար մեծ քաղաքներից հաւաքելով աղբը: Փարիզում փողոցների մաքրելը ոչ թէ միայն ծախսեր չէ պատճառում քաղաքային վարչութեան, բայց այդ գործը հաստատ եկամուտի աղբիւր է քաղաքի համար: Փարիզ քաղաքը ստանում է տարեկան 600,000 ֆրանկ մի ընկերութենից որ կապալով վերցրած ունի քաղաքի փողոցների մաքրելը եւ որ ինքն իւր կողմից դեռ չափում է, ծախելով հաւաքված ցեխը երկրագործներին, տարեկան երեք միլիոն ֆրանկով:

Թ... քաղաքի տը, Գ... եկեղեցու քահա-նանիքը մինը հրաժարեցրած լինելով նոյն եկե-ղեցու ուսումնարանի ուսուցչական պաշտօնից, ամեն միջոց գործ է դնում ուսումնարանը փա-կելու մի քանի աշակերտաց ծնողների ատու է թէ վարժարանները լաւ չեն դատաւար, միւս-նորին ատու է թէ աշակերտները լրջութեամբ են: Այս խօսքերին շատ ճանաչող Լաւառ-Լա-նում են իրանց օրդիւք ուսումնարանից: Ահա ու-րեմն մեր հոգեւորականներ... փոխանակ իւր ու-սումնարաններ կանգնեցնել, աշխատում են եղած-ներն էլ քանդելու...:

Վիեննայի մէջ կազմվեցաւ ունեւոր երկամասոր-ներից մի ընկերութիւն, որոնք իրանց նպատակ են դրել պայկել միայն աղքատ աղջկաների հետ եւ եթէ անգամներին մինը չը կատարէ այդ պա-մանը եւ պայկիլի հարուստ մի օրիորդի հետ, պէտք է վճարէ տուգանք 10,000 ֆլորին, որ դու-մարով կը կատարվի աղքատ մի զոյգի պսակ:

Ռուս լրագրիները հաղորդում են, որ Բերլինի ոստիկանութիւնը անգլիկութիւն ստացաւ ռուս ոստիկանութեանից, որ Պրուսիայի սահմանները ան-

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր

Ի մ ՄԱՀՈՒԴԻ ԽԱՆՈՒԹԸ, Հաշտարար դա-տարանի 2-րդ բոժանման դիմաց, որ գործ-վում էր 11 հոկտեմբերին պատահած Թա-մաշօլի քարվանտարայի հրդեհից յետոյ, այդ քարվանտարայի ներքի յարկում, № № 26 եւ 27 մէջ, այժմ շինութեան մէջակի յարկի նորոգվելու պատճառով, տեղափոխված է իմ տունը ունեցած խանութի մէջ, այն է № № 22 եւ 23: Ստանալով պատիւ ունեմ յայ-տնել յաղոյ Հասարակութեանը:

2 (3) Ստեփան ԻՋՄԻՐՈՎ

Եւրոպ 1875 թվին

Վրաց ԴՐՈՒՅԻՍ լրագրի

Կը հրատարակվի եւ իւր անգամ շարվի Նոյն խմբագրութեամբ, բայց զիւրք փաշարարած կը լինի:

Լրագրի գինը՝

Տարեկան փոստով . . . 8 լուր
Կէս տարվան . . . 4 „ 50 Կ
Մի ամսով . . . 1 „

Ստորագրութիւնը ընդունվում է

Թիֆլիսում, Մէլիքովի եւ ընկ. ապարա-

նում: Օտարաքաղաքացի կարող են իրանց պահանջները ուղղել հետեւի հասցեով Դո-լիս, въ Редакцію газеты „Дрозда“.

2 (3)

КОММЕРЧЕСКОЕ СТРАХОВОЕ ОТЪ ОГНЯ ОБЩЕСТВО

Թիֆլիսի ազնւո ՄԱԿԻՏԵԼԻՍԵ ԿՐԵԿԻ ԴԻՄ ԵՊԵՆՈՎՈՒԹԻՍԵ, ԲՆԵԿԵՐՈՒԹԻՍԵ, նշանակված է ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿՈՎԱՍՍԵԱՆ ԱԳԵՆՏ:

Շարժական եւ անշարժ կայք ապահովանքի ցանկացողները կարող են զիմել

1) Եւրոպական եւ անշարժ կայք ապահովանքի ցանկացողները կարող են զիմել

2) Գրասենյակի բաժինը, Կուկիայում, Միլիտարի փողոցի վրա, քաղաքային հիւսն-

դանոցի դիմաց, Եւրոպայի տանը: 3) Գրասենյակի բաժինը, Մայրանի վրա, Շաղի-

նովի քարվանտարայում, հարցնել Վասիլ Շաղիսովին:

3 (4) Ընդհանուր ազնւ Վ. Ա. ԴՈՒԿԵԼԻՍԿԻ

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 26.		Տ Ե Ղ Ե Կ Ա Յ Ո Յ Ց		ԹԻՖԼԻՍ. 1874.	
ԹԻՖԼԻՍԻ ՎԱՃԱՌԱՆՈՑ		ՀԵՌԱԳԻՐ		ՓՈՒԹԻՖԼԻՍԵԱՆ ԵՐԿԱՐ-ԹՈՒՂԻ	
(Կեկտեմբերի 25-ին)		Բաւն բաւից կազմված հե-ռագիրը ամէ:		Թիֆլիսից մինչեւ Փոթի (ճանապարհորդների դնացը) 8 ժամին 18 րոպէ տաւառեան:	
Ասկիւն (պօրնապրիւ)	5 90	Կովկասի եւ Ան-դրկովկանի զը-խաւոր քաղաք-ները:		Մինչեւ Սուրամ (խաւն գը-նացը) երկուրեւ 8 ժամ. 17 րոպէ:	
Բաւնալ Երեւան:	5	Եր-Նախիջւան:		Թիֆլիսից	
Ամբրիկայի անրից	6 55	Մոսկույ, Ս. Պե-տերբուրգ, Նիժ-նի-Նովոգորոդ:		Մցխէթ	
Բաւնալ Թուրքի	6 40	Աւստրիա		Գորի	
Թարաւարի	4	Փիւմբիա		Սուրամ	
Շաքարը Եւր (քրոցիւ)	8 50	Փիւմբիա		Քուրմայիս	
միւս անսակը	8 40	Ֆրանսիա		Փոթի	
Հաղարան, արան-դիւ	4 90	ՆԱԻԵՐ		Փոթի իւր	
մաքըր վճարած	8	Օդէսայից Փոթի (ա-մառը) նաւը դուրս է դալիս		Քուրմայիս	
Շաքարաւաղը Ռուս	7	Տիւրքիայից օրերը ժամը		Սուրամ	
Ղահվալ Լիւմանի լաւը	48 000	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Մոկո շատ լաւը	19 50	Օդէսայից Փոթի (ձմե-ռը) ճիւղաբերի օրերը 3 ժամին:		Փոթի իւր	
Մարտիկի ցածը	15	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Աւերը Երեւանի	1	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Աւերը Գեանիւ հաստ-րակ	1	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Շորագեայու	1 10	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Գարին	60	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Մամ	10 30	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Փոթի աւաղաղի Գորի	6 35	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Փոթի աւաղաղի Գորի	4 40	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Փոթի աւաղաղի Գորի	7 15	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	
Փոթի աւաղաղի Գորի	100	Փոթի իւր օդէսայից յետոյ:		Քուրմայիս	

